

Sygn. akt II Ca 131/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Maria Kolcz

SO Alicja Chrzan

Protokolant: Agnieszka Ingram

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa D. N.

przeciwko Skarbowi Państwa – (...)w K.

o zwolnienie od egzekucji

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt I C 789/13

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Kłodzku do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ca 131/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem w sprawie sygn. akt I C 789/13 z dnia 5 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Kłodzku w sprawie z powództwa D. N. przeciwko (...)w K. o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji oddalił powództwo; zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę 2.400,00 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...)w K. zajął pojazd V. (...)nr rej (...)na poczet należnych od dłużniczki M. G. zobowiązań. W chwili zajęcia osoba uczestnicząca przy sporządzaniu protokołu okazała fakturę z 14 stycznia 2013 roku na sprzedaż tego pojazdu. Pojazd zarejestrowany był w (...)na M. G., która w karcie informacyjnej pojazdu wskazana była jako właściciel samochodu.

Faktura (...), którą przedstawił powód D. N. wystawiona została i podpisana przez firmę (...)z datą 14 stycznia 2013 roku, wskazywała kwotę sprzedaży na 2.275, 50 zł i nabywcę firmę (...)oraz termin zapłaty 14 stycznia 2013 roku. Na fakturze nie wskazano, czy zapłacono za pojazd.

Strona pozwana pismem z dnia 18 lutego zwróciła się do powoda o wskazanie czy nabył on samochód od pani M. G., bowiem pojazd V. (...)nr rej (...)został zajęty w toku egzekucji, z dokumentów (...)wynika, że stanowi własność M. G., a w chwili zajęcia był w użytkowaniu I. P.. Pismo zawierało pouczenie o możliwości wystąpienia do organu egzekucyjnego w terminie 14 dni od uzyskania wiadomości o czynności skierowanej do jego rzeczy lub prawa - z żądaniem ich wyłączenia spod egzekucji, po przedstawieniu dowodów na poparcie swego żądania.

Pismem z 13 marca 2013 powód wskazał stronie pozwanej, że kupił wskazany samochód 14 stycznia 2013 roku, nie mógł go odebrać po zakupie, gdyż nie był sprawny i był naprawiany, a w chwili zajęcia był już sprawny, a powód poniósł osobiście koszty naprawy.

Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2013 roku (...)w K.odmówił wyłączenia samochodu od egzekucji pouczając powoda o przekroczeniu 14 dniowego terminu do wystąpienia do organu egzekucyjnego. Powód dowiedział się o zajęciu pismem doręczonym 22 lutego 2013 roku, a żądanie wyłączenia nadał w placówce pocztowej 19 marca 2013 roku, po upływie 14 dni.

Pozew o zwolnienie przedmiotu od egzekucji złożył powód D. N. do Sądu dla Wrocławia Krzyków, który nie był sądem właściwym. Pozew wpłynął do sądu niewłaściwego 18 kwietnia 2013 roku, a postanowienie doręczone zostało powodowi 3 kwietnia 2013 roku. Powód naruszył 14 dniowy termin od daty otrzymania postanowienia o odmowie wyłączenia samochodu od egzekucji. Powód spóźnił się z powodu wielu prowadzonych przed Sądami spraw rodzinnych.

Powód nie poniósł kosztów naprawy samochodu, a aktualną wartość pojazdu określa po naprawie na 15.000 zł. Na fakturze wskazana jest wartość pojazdu na 2.275, 50 zł.

Sąd Rejonowy wydając powyższy wyrok, uznał że niezachowanie przez powoda określonego w art. 842 § 2 k.p.c. terminu zawitego do wniesienia powództwa o zwolnienie od egzekucji administracyjnej stanowi podstawę jego oddalenia.

Powód zaskarżając powyższy wyrok w całości apelacją, zarzucił Sądowi Rejonowemu niezastosowanie w procedowaniu niniejszej sprawy przepisów prawa cywilnego dotyczących ochrony petytoryjnej, w tym art. 169 par. 1 k.c., art. 140 k.c., art. 222 k.c. w zw. z art. 535 k.c. oraz nierozpoznanie na korzyść skarżącego zasad słuszności z art. 5 k.c. w zw. z uchybieniem przez powoda terminowi z art. 842 par. 2 k.p.c. i wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie powództwa oraz obciążenie pozwanego kosztami procedowania, w tym kosztami zastępstwa adwokackiego, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu .

Sąd Okręgowy uzupełniając ustalenia Sądu Rejonowego o dowód z koperty ustalił, że przesyłka zawierająca pozew z dnia 16 kwietnia 2013 roku została nadana w Urzędzie Pocztowym W.. w dniu 16 kwietnia 2013 roku (vide: k. 8a).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Zgodnie z art. 387 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. Redakcja powyższego przepisu powoduje, że sąd odwoławczy jest związany zarzutami naruszenia przepisów prawa procesowego, a zatem nie może oceniać prawidłowości postępowania sądu I instancji w zakresie, w jakim nie jest ono kwestionowane przez skarżącego (wyjąwszy przypadki, gdy wadliwość tego postępowania prowadzi do jego nieważności). Sąd odwoławczy jest natomiast zawsze - bez względu na treść zarzutów - zobowiązany do zbadania zgodności zaskarżonego rozstrzygnięcia z prawem materialnym (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 roku, sygn. akt III CZP 49/07, LEX Nr 341125).

W okolicznościach niniejszej sprawy, skoro powód otrzymał decyzję pozwanej z dnia 2 kwietnia 2013 roku odmawiającą wyłączenia od egzekucji przedmiotowego pojazdu (vide: k. 27) w dniu 3 kwietnia 2013 roku (vide: k. 28v), a następnie w dniu 16 kwietnia 2013 roku nadał w urzędzie pocztowym przesyłkę zawierającą pozew (vide: k. 8a), to wbrew pogładowi Sądu Rejonowego powód zachował określony w art. 842 § 2 k.p.c. termin zawity do wniesienia powództwa o zwolnienie od egzekucji administracyjnej.

Zatem Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok z przyczyn innych niż wskazane w apelacji, bowiem Sąd Rejonowy bezzasadnie oddalając powództwo z powodu wyżej wskazanego nie rozpoznał istoty sprawy.

Sąd Okręgowy pozostawia Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej – art. 108 § 2 kpc.